

Az Országos Állatvédő Egyesület 3-ik röpirata.

Budapest, IV., kalap-utca 12. sz.

Egyesületünk mult évi december és a folyó év január és február hónapokban az itt következő röpiratot vörös czédulákra nyomatva 5000 példányban az egy- és kétfogatu bérkocsisok, az omnibusz és lóvasuti kocsis valamint uri fogatok (nemzeti cassino) kocsisai közt szétesztatta:

Minden fogatbirtokos-, kocsis-, fuvarosnak, bérkocsisnak, valamint lóvasuti kocsisnak stb. ingyen kézbesítendő! — Az istálló ajtajára felszegezendő!

A hideg zabolá.

A lovak durva ostorozása ellen sokat irtak már és pedig egészen jogosan; de **ama kinről** mit sem lehet hallani, melyet a szegény állatnak télen kell szenvednie, ha **jéghideg zabolát** adnak a szájába.

Jó kocsisok és fuvarosok!

Tegyétek ti egyszer nyelveteket oly zabolához, mely egy fagyos éjszakán keresztül az istálló előtt vagy a pajtában lógott. Nem igen könnyen fogjátok azt a szerszámtól visszahuzhatni és ha elszabadultok tőle, nyelvetek bőrének egy darabja ott marad.

Éppen így esik meg az a szegény lovon, a mely ilyen sebhedt szájjal huzni, nyargalni vagy szaladni kényszerítettik. A gyeplőnek minden rángatása nagy fájdalokat okoz neki. Ezen borzasztó állatkinzásnak azzal lehet elejét venni, ha a szerszámot **éjjel meleg helyen tartjuk**, vagy a vasrészeket **posztóronggyal melegre dörzsöljük** mielőtt a lovakra teszszük. Ezt nem szabad elmulasztani akkor sem, ha a **szabadban abrakoltatjuk** a lovakat és e végből a zabolát kiveszszük.

Kocsisok! tegyétek ezt és lovaitok jó egészségben, vígan fognak nektek szolgálni!

Az Országos Állatvédő Egyesület.